

μοι δοκῶσιν αὐτὸν αἰτιάσασθαι καινὰ δαιμόνια εἰσφέ-
 ρειν. Ὁ δὲ ἐδὲν καινότερον εἰσέφερε τῶν ἄλλων, 3
 ὅσοι, μαντικὴν νομίζοντες, οἰωνοῖς τε χρωῶνται καὶ
 Φήμαις καὶ συμβόλοις καὶ θυσίαις. ἔτοί τε γὰρ ὑπο-
 λαμβάνουσιν, ἢ τὰς ὄρνιθας ἢ δὲ τὰς ἀπαντῶντας
 εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις, ἀλλὰ τὰς
 θεὰς διὰ τῶν αὐτὰ σημαίνειν, καὶ κεῖνος ἔτως ἐνό-
 μιζεν. Ἀλλ' οἱ μὲν πλείστοι φασὶν ὑπὸ τε τῶν ὄρνι- 4
 θων καὶ τῶν ἀπαντῶντων ἀποτρέπεσθαι τε καὶ προ-
 τρέπεσθαι. Σωκράτης δὲ ὥσπερ ἐγίγνωσκεν, ἔτως
 ἔλεγε. τὸ δαιμόνιον γὰρ ἔφη σημαίνειν, καὶ πολλοῖς
 τῶν ζυγόντων προηγόρευε τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μὴ
 ποιεῖν, ὡς τῶν δαιμονίῳ προσημαίνοντος. καὶ τοῖς μὲν
 πειθομένοις αὐτῷ συνέφερε, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις
 μετέμελε. Καίτοι τίς ἐκ ἂν ὁμολογήσειεν, αὐτὸν 5
 βέλεσθαι μήτ' ἠλίθιον μήτ' ἀλαζόνα φαίνεσθαι τοῖς
 συνῆσιν; ἐδόκει δ' ἂν ἀμφοτέρω ταῦτα, εἰ προαγο-
 ρεύων ὡς ὑπὸ θεῶν φαινόμενα, κατὰ ψευδόμενος ἐφαί-
 νετο. δῆλον ἔν, ὅτι ἐκ ἂν προέλεγεν, εἰ μὴ ἐπίστευεν
 ἀληθεύσειν. ταῦτα δὲ τίς ἂν ἄλλω πιστεύσειεν ἢ

A 2

θεῶν

Phal. §. 55 f. Ern. Pro καινὰ
 Paris. 3 καὶ τὰ.

§. 3. τὰς ἀπαντῶντας] Non
 omnes debent intelligi; nam ὄρνι-
 θες opponuntur: nec est quod
 cum Edwards corrigas τὰ ἀπαν-
 τῶντας: nam commode intelligi-
 tur ἀνθρώπων. Ex hominum au-
 tem occursu capta esse omnia, do-
 cent loca laudata a Lindebrogio
 ad Terent. Phorm. IV, 4, 25. Pau-
 lo antea Paris. 1 Φήμαις τε καὶ
 συμβ.

καὶ κεῖνος] Respondet superiori
 ἔτοί τε.

§. 4. τὰ μὲν π., τὰ δὲ] In
 marg. Steph. ἂ μὲν π., ἂ δὲ. Est
 scholion, quo quis Atticum di-
 cendi modum explicavit per re-
 centiorum consuetudinem. Paris.
 1 habet ἐγίγνωσκεν.

§. 5. φαινόμενα] Quidam apud

Simsonem corrigendum putat ση-
 μαινόμενα, haud inepte.

κατὰ] Edd. vett. dant καὶ ἢ.
 Sed ineptum ἢ delet ed. Parisien-
 sis, quam Stephanus est secutus.
 Reiskius corrigit εἶτα, quam Er-
 nestus vocat coniecturam elegan-
 tem, sed non necessariam, quia c. 2,
 32 in verbis εἰ τις προστάτης γε-
 νόμενος πόλεως, καὶ etc. eodem
 modo adhibeatur καὶ. Verum Bes-
 sario, qui vertit postea, aut εἶτα
 legit, aut κατὰ, h. e. adeoque, et
 ita, quod ex MS. Voss. recepimus
 propterea, quod magis conuenire
 videbatur cum scriptura edd. vett.
 Caeterum εἶτα s. κατὰ exquisite
 et Attice dici, docent loca, quae
 laudat Koen. ad Gregor. p. 62 et
 Hoogev. de Part. p. 383 seqq.

ταῦτα δὲ] In his vero. Int.

κατὰ.